

“ግርግርግም እና ተኸተልና ንመጻዋዕታ አምላኽ መልሲ ንሃበሉ”

፬ ዘጽጌ 2003 ዓ.ም. (ጥቅ 31, 2010)

መዝሙር፡ በጊዜሁ ጎለፈ ክረምት. ።

ንባባት፡

2ተሰ 1:11-2:2 ፤ 1ጴጥ 1:21-ፍ፤ ግ.ሐ. 22:1-6፤ ሉቃ 19:1-10

ሰብከት፡

“ አንተ ፈጠርክ ፀሐየ ወወርጎ፤
ወአንተ ገበርክ አድባረ ወምድረ ኩሎ፤
ክረምተ ወሓጋዩ ዘአንተ ፈጠርክ”።

፬ ሰንበት ዘዘመነ ጽጌ ክረምቲ ሓሊፉ በረኸት ተዋሂቡ ዕምባባታት ፈረዩ . . ሰናይ ንዝገበረልና ነመሰግኖ አናበለ በቲ ኹሉ ዝገበረ አምላኽ ክነመሰግኖ ከም ዝግባእ ይሕብረና። ሎም ዘበን ብፍሉይ ወረ ዓድና ኩልና ክመ እንሰምፆ ህጢር ክራጫት ሰለ ዝነበረ ሓረሰቶስ ፍረ ጻምኦም ረኺቦም ተምሰገን ኦብ ምባል በጺሖም አለው። ንአምላኽ ክነመሰግን ከሎና ንሕና እውን ብወገና ነቲ ዝተገብረልና ኦብ ከጣና ዝአመሰሉ እሞ ኦብ ሓገዝና ንዝውዓሉ ክነውዕሎ ከም ዝግባእ ክንሓሰብ ይግብአና። ሰብ አምላኽ ዝገበረሉ ክርኢ እንተ ደኦ ኸኢሉ መገዲ ድጎነት ሒዙ ከም ዘሎ ምልክት እዩ።

ሰብከት ንፀሓይ ንወርሒ ንሰኻ ፈጠርካ ንአድባራትን ንኹሉ ምድሪ ንሳኻ ገበርካዮ ክረምትን ሓጋይን ንሰኻ ፈጠርካዮ፤ አናበለ ኩሉ ካብ አምላኽ ከምዝኾነ ይገልጻልና። ሰብ ኩሉ ሰናይ ካብ አምላኽ ከምዝተዋህቦ ክሓሰብ እንተ ኸአለ ካብኡ ርሑቕ አይኮነን። ነዚ ብዘያዳ እንገርድኦ ኦብ ሕይወት ግርግርግም እንተ ረኣና እዩ።

ግርግርግም ውህበት አምላኽ ብዘያዳ ዝተረድኤት ሰለ ዝኾነት ኦብ አገልግሎት አምላኽ ክተውዕል ሕይወታ ድሕር አይበለትን። አምላኽ ምትሕብባራ ክሓትት እንከሎ ሕራይ ከም ዝበልካዮ ይኹን እናበለት አምላኽ ኦብኦ ድላዩ ክገብር አፍቂዳ፤ ንኦና ክተድሕን እጃጣ አበርኪታ። ኩሉ ጊዜ አምላኽ ዝበላ ክትገብር ፍቓደኛ ነራ። ሕይወትና ኦብ አገልግሎት አምላኽን አሕዋትናን ከነውዕሎ ከሎና ሰላም ዕግበት ይሰምዓና። ንአምላኽ ክንገረኽቦ እንተ ደለና ግርግርግም ወደይ ዝበለኩም ግበሩ ትብላና። ኢየሱስ ሎጊ ካባና እንታይ ይደሊ ብግልናን ብሓባርን እንህቦ መልሲ ክህሉ ይግባእ። እንታይ ክገብር ትደልዩኒ እስከ ንበሎ። መልሰና ኦብ ሕልናና አቲና ክንህብ እንተ ኸአልና ሽዑ ዕግበት ክሰምዓና ናይ ምስጋና መዝሙር ክንዝምር ኢና።

ግርግርግም ነቲ ብአምላኽ ዝቐረባ ሕቶ ምስ መለሰት ኦብ ምስጋና እያ አትያ “እዚ ኹሉ ካበይ መጽአኒ” እናበለት ኩሉ ዝተዋህባ ህያብ አምላኽ ገራ ርእያቶ። አምላኽ ነቲ ዝሃበካ ክተስተግቕር እንተ ከአልካ ኦብ ቅድስና ትነብር። ሰብ ዝጽግም ንአምላኽ ሓዲጉ አነ ከምዚ ገረ አነ ከምዚ ኸገብር እዩ እናበል ተግባራቱ ኦብ ምትንታን ጥራሕ ዝአቶ ሎጊ ክምለስ ከም ዘልኦ ወንጌል ነንብብ።

ሉቃስ ወንጌላዊ ኦብ ናይ ሎጊ አምላኽ ክረኽበና ኩሉ ጊዜ ከምዝደሊ ይነግረና። ጎ.ኢ.ክ. ብእያሪኮ ክሓልፍ እንከሎ ደው ከምዘበልዎ ነንብብ። ምናልባት ደው እንተዘዩብልዎ ምሓለፊ ነሩ።

ብተመሳሳሊ ኣብ ሕይወትና ኣምላኽ ብዙሕ ጊዜ ብጥቓና ይሓልፍ እዩ። መዓልቲ መዓልቲ በዚ ወይ በቲ ኣባና ይመጽእ። ሎጚ ኣብ ሕይወተይ መጺኡ ኣሎ። እሞ ኣለልዮ ዘሎኹ? ኣበይን ከመይን ክረኽቦ እደሊ? ኣብ ከምዩ ዝበለ ሰብ? ኣብ ከመይ ዝበለ ቦታ? ኣብ ከመይ ዝበለ ተመክሮ? ብሓቂ ክንረኽቦ እንደሊ እንተኾና ኣብ ዝኾነ እዋንን ቦታን ኩነታትን ክንረኽቦ ሰንድዋት ክንከውን ኣሎና። ማርያም ብስራት ገብርኤል መልክኽ ክትቅበል ከላ ከም ዝመጽእ ትፈልጥ ኣይነበረትን ግን ሰንድወቲ ነራ። ኣምላኽ ክመጽና ከሎ ዘንጊዕና ከይነሕልፎ ንጠንቀቕ። ሰብ እያሪኮ ኢየሱስ ብዘሎ ጊዜ ብዓደም ሓሊፉ እዩ እንተኾነ ደው ከብልዎ ኣብ ገዛና እቶ ክብልዎ ኣይከኣሉን። ንሕናኹ ሎጚ ንኣምላኽ ጊዜ ሂብና ንነፍሰና ኣብ ገዛይ ኣብ ሕልናይ እቶ ክንብል ፍቓድኛታትይ ኢና። ኣብ ቅድመና ብብዙሕ መልክእ ይመላለስ ኣሎ።

ኣብ ወንጌል ዘከዎሰ ዝተባህለ ሓላቓ መኻፊልቲ ቀረጽን ሃብታም ንኢየሱስ ክረክብ ከምዘደለ ነንብብ። እንተኾነ እዚ ሰብ ብዙሕ ጸገም ነርዎ። ሥርሑ መኻፊሊ ቀረጽ ስለ ዝነበረ እሞ ንባዕዳዊ መንግስቲ የገልግል ስለ ዝነበረ ብሕዝቡ ጽሉእ ነሩ። ብቐመት ሓጺር ነሩ ብቐሊል ኣብ መንጎ ብዙሓት ዝኸወል እዩ ነሩ። ኣብዚ ብሩህ ነገር እንርእዮ ዘኬዎሰ ንኢየሱስ ክርኢ ከምዘደለ እዩ። ስለምንታይ ክርኢ ከምዘደለ ኣይግለጽን ብኣጋጠሚ ድዩ ወይስ ብመደብ ኣይንገርን ብዘኾነ ንኢየሱስ ክርኢ ከም ዝመጸ ነንብብ። ከምቲ ሓደ ሰብኣይ ግራት ዝዓደገ እሞ ኣብኡ ዓቢ ነገር ወርቂ ተደፊኑ ዝጸንሖ እዩ። ብማዕይ ክርእዮ ዝሓሰበ ውረድ ምሳኻ ኣብ ገዛኻ ክውዕል እየ ዝብል ዘይተጸበዮ ዕድመ ተዋሂቡ።

ዘኬዎሰ ሓጺር ሰብ እዩ ነሩ ኣብ መንጎ ሰባት ክኸውን እንከሎ ብሰንኪ ቁሞቱ ይጸገም ነሩ። ጸገሙ ስለ ዝፈልጥ ዝነበረ ኣቐዲሙ ከይዱ ኣብ ኦም ደይቡ ንኢየሱስ ክርኢ ተጸብዩ። ንሱ ብብዙሕ መንገዲ ሓጺር ነሩ ማለት፣ ሕብረተሰብ ብሥርሑ ይቅበሎ ኣይነበረን ቁመቱ ሓጺር ነሩ፣ ሕይወቱ ኣብ ግፍዒ ዓመጽ ዝበዘሎ መነባብር እዩ ዝነበር ነሩ። ጸገም ነርዎ።

ብዘኾነ ኩነታቱ ብዘየገድስ ሃብታምን ፍሉጥ ሰብ እንከሎ ብጽቡቕ ንኢየሱስ ክርእዮ ኣብ ኦም ደይቡ። ኣብዚ ብዕምቐት ክንርእዮ ዝሕግዘና ነገር ኣሎ ንሕና ብዙሕ ጊዜ ንኢየሱስ ክንርእዮ ኣይንኽእልን ብብዙሕ መንገዲ ንኸወል ብህዝቡ ተኸቢብና ክንርዮ ኣይንኽእልን ኢና። ንኢየሱስ ክንርኢ ካብ ህዝቢ ወጺእና ኣብ ፍልይ ዝበለ ቦታ ንበይንናና ክንደልዮ ንቅድስና ክንደልዮ ኣሎና። ኣብ ገለ እዋን ክብረትና መንነትና ምስኡ ዘይከይድ ክኸውን ይኽእል። ቅዱስ ዝብል ቃል ካብ ግሪኽ ዝመጸ እዩ ትርጉሙ ኸኣ “ሓደ ካብ ካልእ ፍሉይ ዝኾነ፣ ዝተፈለ ማለት እዩ። ቅዱሳት ክንከውን ፍልይ ዝበለ ቦታ ንብሕትና ንኢየሱስ እንረኽብሉ ንድለ።

ዘኬዎሰ ንኢየሱስ ክርኢ እናጠመተ ከሎ ኢየሱስ ንላዕሊ ቋሕ ኣቢሎ ምስረኣዮ ክንደይ ተሕጉሱ ይኸውን “ዘኬዎሰ ቀልጢፍ ውረድ ሎጚ ኣብ ገዛኻ ምሳኻ ክኣቱ እየ ምስ በሎ”? ክንደይ ሰናይ ዘረባ እዩ ዘኬዎሰ ነዚ ክሰምዕ። ክንደይ ሰናይ እዩ ንኣና ኢየሱስ ከምኡ ክብለና። ኣብ ኩሉ ቅዳሴ ክንሰምዕ ከሎና ኣብ እዋን ቊርባን ነዚ ዕድመ የቕርበልና። ከምኡ እውን ኣብ ካልእ እዋን ኣብ ሕይወትና ክኣቱ ይደሊ እዩ። ኣብ ራእ 3፣20 “እንሆ ኣብ ኣፍደገ ደው ኢሊ ማዕጾ ኻሕኳሕ ኣብል ኣሎኹ ሓደ እኳ ድምፀይ ሰጢዑስ ማዕጾ እንተ ኸፈተለይ ናብኡ ኸኣቱ ምስኡ ኣብ መኣዲ ክቐመጥ እየ። ንሱ እውን ምሳይ ክቐመጥ እየ” ዝብል ነንብብ። ዘኬዎሰ ብዘይ ሓደ ምድንጓይ ቀልጢፉ ይወርድ፣ እሞ ብተሓጓስ ንኢየሱስ ኣብ ገዝኡ ይቅበሎ። እቲ ህዝቢ ዝህሮ ትዕዝብቲ ካልእ እዩ ማለት ኣብ ቤት መጽብሓዊ ምእታው ቅቡል ኣይኮነን ስለዚ ዓቢ እንቅፋትን ዘሰንብድን እዩ “ ኣብ ሓደ ሕጢአተኛ ሰብ ጋሻ ኮይኑ ኣትዩ እናበሉተ ዓንቁፎም፣ ኢየሱስ ግን ካብ ኩሎም ሓጢአተኛ ዝኾነ ኣብ ኢያሪኮ ምስኡ ክውዕል ከይዱ።

እዚ ንመጃርያ ግዚኡ ኣይኮነን “ምስ ሓጢአተኛታትን መኻፊልቲ ቐረጽን ይበልዕ እናበሉ ይሓምይዎ ነርዎ”። ንሶም ናይ ኢየሱስ ኣረክእያን እንታይነትን ይርድኦም ኣይነበረን። ንኣኡ ኣብ

ገዛ ጥዑያት ምኻድ አየድልዮን ነሩ ገላኪም ሕሙማት እዮም ዝደልደዎ እምበር ጥዑያት አይኮኑን ዝደልደዎ (ማር 2:17)። ንሱ ነቶም ካብ እምላኽ ርሒቕም ዘለዉ ክጽዑ እዩ መጺኡ። ዘኪዎስ ኣብ ቅድሚ ኢየሱስ ቀሪቡ ደው ኢሉ እዚ ኸኣ ምልክት ኣብ ቅድሚ ጎይታ ምኻንን ምልክት ብጎይትኡ ምሉእ ተቐባልነት ከም ዘልኦን ኮይኑ ደው ይብል። ኣብ ቀዳሞት ክርስትያን ሓደ ካብ ሞት ዝተንሰኢ ደው ይብል ሰለዚ ደው ምባል ምልክት ትንሣኤ እዩ። ዘኪዎስ እምብእር ደው ኢሉ “ ጎይታይ ኣንገሆ ፈረቓ ጥሪተይ ንድኻታት እህብ ገለ ዝዓመጽክም እንተሎ ኣርባዕተ ዕጽፊ እፈድዮ” እናበለ ፍጹም ንሱሓን ተሓድሶን ይገብር ኣብ ሕይወቱ፤ ኩሉ ሕይወቱ ክቕይር ኩሉ ኣካይዳኡ ክቕይር ቃል ይኣቱ። ንሃብቱ ምስ ድኻታት ከም ዝሰተፍ ነቶም ዝዓመጸም ከኣ ዕጽፊ ከም ዝኸፍል ቃል ይኣቱ። ዘኪዎስ ወልእኳ ብዙሓት ይውቀሰዎ እምበር ጥዑይ ሰብ እዩ ነሩ መኻፈል ቀረጽ ብምንገሩ ጥራሕ እዩ ዝጸላእ ዝነበረ። ንሕና እውን ንሰባት ውሽጦም ከይፈለጥና ቅዱሳት እንከለው ከም ሓጥኣን ንቕጽርም ከምኡ እውን ርጉማት ከለው ብግዳም ብእንርእዮ ጥዑያት ንብሎም እዚ ግጉይ ፍርዲ እዩ። እንተኾነ ኢየሱስ ኩኖ ግዳማዊ ኩነት ይፈልጥ ሰለ ዝኾነ ነቲ ዝተነሰሔ መኻፈል ቀረጽ የድንቕ። ንሕና ብዙሕ ጊዜ ብግዳማዊ ነገራትን ብግጉይ ኣተሓሰባን ተመራሕና ንሰባት ዘይናቶም ንህገም፣ ገልእሞን ኣብ ዓለት ወገን ዓርክይ ዓርክኻ ዘንቢልና ንሓቂ ደፊና ብዑረት ሕልና ንምራሕ እሞ ኣብ ጸልማት ንነብር፣ ዓይንና ክርኢ ብምሉእ እምነት ደፊርና ናብ ክርስቶስ ንመለስ። ንግጉይ መገዲ ንሕደጎ ሽቡ ሓቂ ክንረኽባ ኢና።

ኢየሱስ ኣብ መጨርሽታ ከምዚ ኢሉ “ሎሚ ነዚ ቤት እዚ ድኅነት ኮነሉ፣ ከምይ ንሰኻ እውን ወዲ ኣብርሃም ኢኻ”። ነዚ ኹሉ ዝረኸቦ ንኢየሱስ ብተሓጓስ ኣብ ቤቱ ሰለ ዝተቐበለ እዩ፣ ንሕና እውን ነዚ ገጽዑዕ ኣሎና። “ወዲ ሰብ ንዝጠፍኡ ከናድን ክድሕንን እዩ መጺኡ”። ጥፋኣት ዝብሃሉ ኩሎም ኃጥኣንን ዝተገለሉን እዮም። ንሕና ከም ክርስትያን መጠን ክንግደሰሎም ዝግብእና እዩ። ካብኩሉ ንሰባት ከይንፈርድ እሞ ብዘይ ገበርዎ ካብ ሕብረተሰብ ከይንግልሎም ክንጥንቀቅ ይግብእና።

እምላኽ ንሓደ ሰብ ቦታ ዘለዎ የናድዮ፣ ወላ ኃጢአተኛ ይኹን ከምቲ ኩነቱ ኣብኡ ክቐርብ እሞ ምስኡ ዕርቂ ክገብር ይደልዮ። ነፍሰወከፍ ሰብ መን ምኻኑን እንታይ ከምዝመሰል ብዘየገድስ ናቱ ክብርን መሰልን ኣልኦ ብመጠኑ ከኣ ክኸብር ኣልኦ። ነዚ ክንገብር ገለ እሞን ኣብ ሌም ክንድይብ ኣሎና ምእንቲ ነቶም ኣብ ከባቢና ዘለው ርኢና ምእንቲ ክንክእል።

ኣብ መጽሓፍ ጥበበ ሰሎሞን ናይ እምላኽ ምሕረትን ሓልዮትን ክገልጽ እንከሎ ፡ “ንሰኻ ዝኾነ ነገር ክትገብር እትኽእል ኃያል ኢኻ እንተኾነ ግዳ ንኹሉ ብዓይኒ ምሕረት ኢኻ እትጥምቶ ንኃጢአትና ሽለል ትብሎ እሞ ምእንቲ ክንንገሳሕ ጊዜ ትህበና፣ ነቲ ዘሎ ኩሉ እትፈቱ ኢኻ ካብቲ ባዕልኻ ዝፈጠርካዮ ንሓደ እኳ ኣይትጸልእን ኢኻ እንተ ዘይትደልዮ ነርካ ብቅድምእውን ኣይምፈጠርካዮን ነርካ፣ ንሰኻ እንተ ዘይትፈቅድ ኪህሉ ዝኽእል ነገር ኣይምሃለወን። ንሰኻ እንተዘይትፈጥር ኪነብር ዝኽእል ሓደ ነገር እኳ ኣይምሃለወን። ኦ ጎይታ ኩሉ ናትካ ሰለ ዝኾነ ኪነብር ዝፈቐድካሉ ንሰኻ ኢኻ። ንሰኻ ኸኣ ሕይወት ንዘለዎ ኩሉ እተፍቅር እምላኽ ኢኻ” (ጥበበ ሰሎሞን 11:22~26)። እምላኽ ኩሉ ጊዜ የፍቅረና ንሱ ዝጸልኦ የለን።

ኣብ ከባቢና ንዘለው ሰባት ከምቲ እምላኽ ፈጣሪኦም ዘፍቅርም እንተ ረኣናዮም ኣብ ቤትና ድኅነት ክመጽእ እዩ ከምኡ ኣብኡም። ቅዱስ ጳውሎስ ኣብ ዝተነበት መልእኽቲ ናብ ሰብ ተሰሎንቄ ልክዕ ምስ ናይ ሎሚ ናይ ዘኪዎስ እትሰማማዕ እዩ፣ ማለት እምላኽ ኣብ ሕይወትና ክመጽእ እንጸልዮ ትገልጸልና። “ነዚ ብምሕሳብ እምላኽና ንጽዋዒኡ ብቑዓት ምእንቲ ክንብረኩም ብኃይሉ ኸኣ ነቲ ሰናይ ቊርጺ ፍቓድን ናይ እምነትኩም ተግባርን ኩሉ ምእንቲ ኪፍጽመልኩም፣ ከዩብኮርና ምእንታኻትኩም ንጸሊ ኣሎና። ከም መጠን ጸጋ እምላኽን ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስን ሰም ጎይታና ኢየሱስ ኣባኻትኹም ምእንቲ ኺኸብር ንሰኻትኩም እውን ኣብኡ ምእንቲ ክትከብሩ ንጸሊ ኣሎና” (2ተሰ. 1:11-12)።

አምላክን አብኡ ክንምለስ ኣብ መንጎና ዘሎ ርክብ ኣብቲ አምላክን ንሱብ ክፈጥሮ ከሎ ብኣርኣይኡን አምሳልን ተመስሩት ጉዕዞ ቅድስና ክንለብስ ዓይኒ ሕልናና ንክፈት። ደጊም ዑረት ሕልናን ልብን ይኣክለና። ድሕነት ሓውናን ሓፍትናና ከስክፈና ኣልኦ። ንአምላክን ኣፍደገና ከፊትና ንጸበዮ ሸኡ ንሱ ሎጚ ምሳኻ/ኸ ክውዕል መጺኦ ኣሎኹ ክብለና እዩ። ከም ዘኬዎስ ኣብ ንሱኣን ካሕሳ ኃጢአትና ኣቲና ዕርቂ ሰማይን ምድርን ንኣውጅ።

መለልይና ደቂ ማርያም ምኻን ስለ ዘኾነ ንማርያም ኣብነትና ገርና ንሰማያዊ ኣቦና ኣብ ሕይወትና ኣብ ገዛና ሓዳርና ኣብ ሥራሕና እኮታስ ኣብ ኩል ክንእትዎ ኣሎና። ለበዋ ኣደና “ወደይ ዘበለኩም” ግበሩ እዩ። ለበዋ ኣደና ኣብ መኣዲ ንሱኣ ተመለሱ ኣብ ነድሕድኩም ብሓቂ ንበሩ ዓመጽ ኣይትፍታዉ ንሓቂ ሙቱ እዩ። መንግስተ ሰማይ ክኣቱ ዘይደሊ የልን እንተኾነ ክንኣቱ ቢታ ጸባብ መግዲ ክንኣቱ ክንክእል ኣሎና። ኣብ ዓለምን ሥራሕ ዓለምን ውሕጢና እንከሎ መገዲ ሰማይ ከጸግመና እዩ። ስለዚ ኣብ ቅድሚ ማርያም ኮና መገዲ ድሕነት መገዲ ወድኸ ሓብርና ንበላ።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ